

Sunday Service (04 October 2026)

Glory to God; Father, Son and Holy Spirit:
as in the beginning, so now, and for ever. Amen.

Almighty God,
your Son Jesus was the stone rejected by the builders,
and, by your doing, he has been made the chief cornerstone:
grant that, by the power of his Spirit working in us,
we may become living stones built up into your dwelling place,
a temple holy and acceptable to you;
through Jesus Christ, our Lord,
who lives and reigns with you and the Holy Spirit,
one God, for ever and ever. **Amen.**

Matthew 21:33-41

“Listen to another parable: There was a landowner who planted a vineyard. He put a wall around it, dug a winepress in it and built a watchtower. Then he rented the vineyard to some farmers and moved to another place. When the harvest time approached, he sent his servants to the tenants to collect his fruit. “The tenants seized his servants; they beat one, killed another, and stoned a third. Then he sent other servants to them, more than the first time, and the tenants treated them the same way. Last of all, he sent his son to them. ‘They will respect my son,’ he said. “But when the tenants saw the son, they said to each other, ‘This is the heir. Come, let’s kill him and take his inheritance.’ So they took him and threw him out of the vineyard and killed him. “Therefore, when the owner of the vineyard comes, what will he do to those tenants?” “He will bring those wretches to a wretched end,” they replied, “and he will rent the vineyard to other tenants, who will give him his share of the crop at harvest time.”

In this parable, Jesus tells the story of a landowner who carefully plants a vineyard, builds a wall, digs a winepress, and sets up a watchtower. He prepares everything needed for a fruitful harvest. Then, he rents the vineyard to tenants and goes away. When harvest time comes, he sends his servants to collect what rightfully belongs to him. But the tenants respond with violence. They beat, stone, and kill the servants. Even when the landowner sends his own son, they kill him too.

This story mirrors the history of God’s people. God, the landowner, created the world with care and love. He gave His people everything they needed to flourish in faith and righteousness. The servants represent the prophets, men and women sent by God to call people back to justice, mercy, and worship. But time and time again, the people rejected them. Then God sent His Son, Jesus. And like the son in the parable, Jesus was rejected and killed outside the vineyard, on the cross.

This parable reminds us of the seriousness of rejecting God’s messengers, and most of all, rejecting Christ. It challenges us to examine how we are responding to God’s call in our lives. Are we bearing fruit in His vineyard, or are we holding back what belongs to Him?

As seafarers, you live and work in a unique “vineyard.” Your ship, your duties, your interactions, all of this is ground where fruit can be grown. The fruit God seeks is not grapes, but the fruits of the Spirit: love, joy, peace, patience, kindness, goodness, faithfulness, gentleness, and self-control.

You may not always feel seen or appreciated in your work. You are far from home, and the pressures of life at sea are real. But remember, God is the owner of the vineyard. He sees your labor, your faithfulness, your efforts to stay kind in harsh moments, your prayers said in quiet corners of the ship. And He is calling each of us to give back to Him, not just in words, but in actions and attitude. This parable also speaks to God's patience. The landowner did not immediately destroy the tenants. He gave them chance after chance. In the same way, God is incredibly patient with us. He gives us time to repent, to change, to begin again. But He also desires a response. When He calls, will we listen? When He asks for fruit, will we give?

At sea, just like on land, we can be tempted to live for ourselves, to ignore God's voice and focus only on surviving the day. But Jesus reminds us that this life is not just about survival. It's about stewardship. Everything we have is a gift from God: our time, our work, our families, even the sea itself. We are not owners, we are tenants. And one day, the owner will return to ask what we've done with what He gave us. Let us choose to be faithful stewards. Let us listen to His voice. Let us honor His Son. And when harvest time comes, may He find in us a life full of fruit, offered freely and gratefully.

**I believe in God, the Father almighty,
creator of heaven and earth.**

**I believe in Jesus Christ, God's only Son, our Lord,
who was conceived by the Holy Spirit, born of the virgin Mary,
suffered under Pontius Pilate, was crucified, died, and was buried;
he descended to the dead.
on the third day he rose from the dead; he ascended into heaven,
and is seated at the right hand of the Father;
from there he will come to judge the living and the dead.**

**I believe in the Holy Spirit, the holy catholic Church, the communion of saints,
the forgiveness of sins, the resurrection of the body,
and the life everlasting. Amen.**

(Seafarer's Prayer)

Heavenly Father, we thank You for planting us in Your vineyard. Help us to be faithful stewards of the life, work, and gifts You have given us. On the sea and at home, may we bear good fruit - fruits of love, patience, and kindness. Bless our families and children while we are away. Protect them, comfort them, and keep our hearts connected across the distance. Teach us to respond to Your call with obedience and joy. Strengthen our faith when we feel weary and fill us with Your peace. May our work bring You glory, and may our lives reflect the love of Your Son, Jesus Christ. Be with us always, Lord, now and forever. **Amen.**

**Our Father in heaven,
hallowed be your name,
your kingdom come,
your will be done, on earth as in heaven.**

Give us today our daily bread.

Forgive us our sins as we forgive those who sin against us.

Save us from the time of trial and deliver us from evil.

**For the kingdom, the power, and the glory are yours
now and for ever. Amen.**

The Grace of the Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Spirit, be with us all evermore. **Amen.**

Tagalog Sunday Service (4 October 2026)

Luwalhati sa Diyos, Ama, Anak, at Banal na Espiritu:

Noon, ngayon, at magpakailanman. Amen.

Diyos na Makapangyarihan, ang iyong Anak na si Hesus ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo, at, sa pamamagitan ng iyong gawa, siya ang ginawang pangunahing batong panulok: ipagkaloob mo na, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng kanyang Espiritu na gumagawa sa amin, kami ay maging mga batong buhay na itinatayo bilang iyong tahanan, isang templong banal at katanggap-tanggap sa iyo; sa pamamagitan ni Hesukristo, aming Panginoon, na nabubuhay at naghahari kasama mo at ng Espiritu Santo, iisang Diyos, magpakailanman. **Amen.**

Matthew 21:33-41

33. Pakinggan ninyo ang isa pang talinghaga: May isang tao, na puno ng sangbahayan, na nagtanim ng isang ubasan, at binakuran niya ng mga buhay na punong kahoy sa palibot, at humukay roon ng isang pisaan ng ubas, at nagtayo ng isang bantayan, at ipinagkatiwala yaon sa mga magsasaka, at napasa ibang lupain.

34. At nang malapit na ang panahon ng pamumunga, ay sinugo ang kaniyang mga alipin sa mga magsasaka, upang tanggapin ang kaniyang bunga.

35. At pinaghawakan ng mga magsasaka ang kaniyang mga alipin, at hinampas nila ang isa, at ang isa'y pinatay, at ang isa'y binato.

36. Muling sinugo niya ang ibang mga alipin, na mahigit pa sa nangauna; at ginawa rin sa kanila ang gayon ding paraan.

37. Datapuwa't pagkatapos ay sinugo niya sa kanila ang kaniyang anak na lalake, na nagsasabi, Igagalang nila ang aking anak.

38. Datapuwa't nang makita ng mga magsasaka ang anak, ay nangagusapan sila, Ito ang tagapagmana; halikayo, siya'y ating patayin, at kunin natin ang kaniyang mana.

39. At siya'y hinawakan nila, at itinaboy siya sa ubasan, at pinatay siya.

40. Pagdating nga ng panginoon ng ubasan, ano kaya ang gagawin sa mga magsasakang yaon?

41. Sinabi nila sa kaniya, Pupuksaing walang awa ang mga tampalasang yaon, at ibibigay ang ubasan sa mga ibang magsasaka, na sa kaniya'y mangagbibigay ng mga bunga sa kanilang kapanahunan.

Sa talinghagang ito, isinalaysay ni Hesus ang kuwento ng isang may-ari ng lupa na maingat na nagtanim ng ubasan, nagtayo ng pader, naghukay ng pisaan ng ubas, at nagtayo ng tore. Inihanda niya ang lahat ng kailangan para sa mabungang ani. Pagkatapos, pinaupahan niya ang ubasan sa mga nangungupahan at umalis. Nang dumating ang panahon ng pag-aani, sinugo niya ang kanyang mga alipin upang kunin ang nararapat sa kanya. Ngunit tumugon nang may karahasan ang mga nangungupahan. Binugbog, binato, at pinatay nila ang mga alipin. Kahit na ipinadala ng may-ari ng lupa ang sarili niyang anak, pinatay din nila ito.

Ang kuwentong ito ay sumasalamin sa kasaysayan ng bayan ng Diyos. Ang Diyos, ang may-ari ng lupa, ay lumikha ng mundo nang may pag-iingat at pagmamahal. Ibinigay

Niya sa Kanyang bayan ang lahat ng kailangan nila upang umunlad sa pananampalataya at katuwiran. Ang mga lingkod ay kumakatawan sa mga propeta, mga lalaki at babaeng isinugo ng Diyos upang tawagin ang mga tao pabalik sa katarungan, awa, at pagsamba. Ngunit paulit-ulit, tinanggihan sila ng mga tao. Pagkatapos ay isinugo ng Diyos ang Kanyang Anak, si Hesus. At tulad ng anak sa talinghaga, si Hesus ay tinanggihan at pinatay sa labas ng ubasan, sa krus.

Ipinapaalala sa atin ng talinghagang ito ang kabigatan ng pagtanggì sa mga sugo ng Diyos, at higit sa lahat, ang pagtanggì kay Kristo. Hinahamon tayo nito na suriin kung paano tayo tumutugon sa tawag ng Diyos sa ating buhay. Namumunga ba tayo sa Kanyang ubasan, o itinatago ba natin ang mga bagay na pag-aari Niya?

Bilang mga marino, kayo ay naninirahan at nagtatrabaho sa isang kakaibang "ubasan." Ang inyong barko, ang inyong mga tungkulin, ang inyong mga pakikipag-ugnayan, lahat ng ito ay nakaugnay kung saan maaaring tumubo ang mga bunga. Ang bungang hinahanap ng Diyos ay hindi mga ubas, kundi ang mga bunga ng Espiritu: pag-ibig, kagalakan, kapayapaan, pagtitiis, kabaitan, kabutihan, katapatan, kahinahunan, at pagpipigil sa sarili.

Maaaring hindi mo laging maramdaman na nakikita o pinahahalagahan ka sa iyong trabaho. Malayo ka sa iyong tahanan, at ang mga pressure ng buhay sa dagat ay totoo. Ngunit tandaan, ang Diyos ang may-ari ng ubasan. Nakikita Niya ang iyong paggawa, ang iyong katapatan, ang iyong mga pagsisikap na manatiling mabait sa mahihirap na sandali, ang iyong mga panalanging binigkas sa mga tahimik na sulok ng barko. At tinatawag Niya ang bawat isa sa atin na magbigay pabalik sa Kanya, hindi lamang sa mga salita, kundi sa mga kilos at saloobin. Ang talinghagang ito ay nagsasalita rin tungkol sa pasensya ng Diyos. Hindi agad pinatay ng may-ari ng lupa ang mga nangungupahan. Binigyan Niya sila ng sunod-sunod na pagkakataon. Sa parehong paraan, ang Diyos ay lubos na matiyaga sa atin. Binibigyan Niya tayo ng oras upang magsisi, magbago, magsimulang muli. Ngunit nais din Niya ng tugon. Kapag Siya ay tumawag, makikinig ba tayo? Kapag Siya ay humingi ng bunga, magbibigay ba tayo?

Sa dagat, tulad ng sa lupa, maaari tayong matukso na mamuhay para sa ating sarili, balewalain ang tinig ng Diyos at magtuon lamang sa pagharap sa maghapon. Ngunit ipinapaalala sa atin ni Hesus na ang buhay na ito ay hindi lamang tungkol sa kaligtasan. Ito ay tungkol sa pangangasiwa. Lahat ng mayroon tayo ay regalo mula sa Diyos: ang ating oras, ang ating trabaho, ang ating mga pamilya, maging ang dagat mismo. Hindi tayo mga may-ari, tayo ay mga nangungupahan. At balang araw, babalik ang may-ari upang tanungin kung ano ang nagawa natin sa ibinigay Niya sa atin. Piliin nating maging tapat na mga katiwala. Pakinggan natin ang Kanyang tinig. Parangalan natin ang Kanyang Anak. At pagdating ng panahon ng pag-aani, nawa'y masumpungan Niya sa atin ang isang buhay na puno ng bunga, na iniaalok nang kusang-loob at may pasasalamat.

**Sumasampalataya ako sa Diyos, Amang makapangyarihan sa lahat,
lumikha ng langit at lupa.**

**Sumasampalataya ako kay Hesukristo, ang bugtong na Anak ng Diyos, ating
Panginoon,**

**na ipinaglihi sa pamamagitan ng Espiritu Santo, ipinanganak ng
birheng Maria, nagdusa sa ilalim ni Poncio Pilato, ipinako sa krus,
namatay, at inilibing; bumaba siya sa patay.**

sa ikatlong araw ay nabuhay siya mula sa mga patay; umakyat siya sa langit, at nakaupo sa kanan ng Ama; mula roon ay darating siya upang hatulan ang mga buhay at ang mga patay.

Sumasampalataya ako sa Espiritu Santo, sa banal na Simbahang Katoliko, sa pakikipag-isa ng mga banal, sa kapatawaran ng mga kasalanan, sa muling pagkabuhay ng katawan, at sa buhay na walang hanggan. Amen.

(Panalangin ng Marino)

Ama sa Langit, nagpapasalamat kami sa pagtatanim sa amin sa Iyong ubasan. Tulungan Mo kaming maging tapat na katiwala ng buhay, gawain, at mga kaloob na Iyong ibinigay sa amin. Sa dagat at sa tahanan, nawa'y mamunga kami ng mabubuting bunga - mga bunga ng pagmamahal, pagtitiis, at kabaitan. Pagpalain Mo ang aming mga pamilya at mga anak habang kami ay wala. Protektahan sila, aliwin sila, at panatilihin ang konektado ang aming mga puso sa malayo. Turuan Mo kaming tumugon sa Iyong tawag nang may pagsunod at kagalakan. Palakasin ang aming pananampalataya kapag kami ay nakakaramdam ng pagod, at punuin Mo kami ng Iyong kapayapaan. Nawa'y ang aming gawain ay magdulot sa Iyo ng kaluwalhatian, at nawa'y maipakita sa aming buhay ang pagmamahal ng Iyong Anak, si Hesukristo. Sumama Ka sa amin palagi, Panginoon, ngayon at magpakailanman. Sa pangalan ni Hesus, Amen.

**Ama namin, na nasa langit,
sambahin nawa ang pangalan Mo.
Dumating nawa ang kaharian Mo.
Masunod nawa ang kalooban Mo, dito sa lupa gaya sa langit.**

**Bigyan Mo kami ngayon ng aming kakanin sa araw-araw.
Patawarin Mo kami sa aming mga kasalanan,
gaya ng pagpapatawad namin sa mga nagkakasala sa amin. At huwag Mo kaming ipahintulot sa tukso, kundi iligtas Mo kami sa kasamaan.**

**Sapagkat sa Iyo ang kaharian, ang kapangyarihan, at ang kaluwalhatian,
magpakailanman. Amen.**

Ang biyaya ng Panginoong Jesu-Cristo, ang pag-ibig ng Diyos, at ang pakikipagkaisa ng Espiritu Santo ay sumaatin nawa lahat magpakailanman. **Amen.**